

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WIE BEN MIEK..?

Toneelspel in 2 bedrijven

door

Willy Wuyts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2295

PERSONAGES

16 personen

MIEK is een 'vrijgevochten' tiener die evenwel héél gereserveerd de 'anderen' rondom haar inschat; daarom komt ze ook soms anders over dan ze zelf wenst, maar haar ingebakken instinct voor 'veiligheid' remt haar af in haar jovialiteit tegenover de anderen. Met Het Gezag heeft ze het altijd geweldig moeilijk gehad en nu zeker in het internaat: met die 'nonnen' is het voor haar niet minder dan een concentratiekamp; dit stemt haar ook bitter en zelfs wat haatdragend tegenover 'thuis' en ze vindt haar pa ook maar een vent van niks zonder ruggegraat; haar ma is een zwakke, egoïstische vrouw die Miek bij het minste probleem wegstuurt omdat ze het niet aankan.

ROOS is een bezorgde flapuit van een tiener die de laatste dagen de vriendin van Miek wordt; ook al omdat ze een kamer delen of burens zijn in dezelfde gang. Ze zorgt zowat voor een 'buffer' tussen Miek en 'de nonnen' en door haar organisatietalent kan ze Mieks kamer en schoolgedrag op gebied van het nakomen van de leefregels van de school toch min of meer binnen de banen houden. Na verloop van tijd groeit een vertrouwensband tussen Miek en Roos en daar is deze laatste erg gelukkig mee.

JESSE is de meest vrijgevochten van de klas 3 H; ze probeert door allerlei kattenkwaad en soms ergere dingen de nonnen als 'duiveltjes' in hun wijwater te laten spartelen. Zelfs van de overdreven strenge zuster Catharina is ze niet bang. Miek vindt ze wel O.K. omdat die tenminste niet zo seutig is... Jesse houdt van uitdagingen, avontuur in die al te geregelde school van H.Graf.

LIEN is voor heel wat dingen 'gevoelig' en dan 'zwelt ze op'. Is het meest 'bange' karakter van de klas en heeft altijd schrik van de gevolgen van hun stoute daden. Ook is ze nogal vergeetachtig, maar ze is een goeie vriendin voor Miek, want ondanks haar kleine hartje gaat ze toch maar mee met Miek op de avond dat ze uitbreekt. Ze is nogal sentimenteel van karakter en elk teder moment wordt bij haar direct 'gedoopt' met de nodige traantjes...

TREES is eigenlijk een droog-komische en is een crack in droge opmerkingen; vooral tegen Ilke heeft ze het nogal en soms tegen iedereen, maar ze meent het

allemaal niet zo slecht. Ze flapt er soms dingen uit waar ze nadien spijt van heeft. Is een goeie vriendin en element van de klas 3 H die ook graag de kuisvrouw Inge op haar paard zet... en dat lukt nogal eens!

LOTTE is de meest 'gezellige' van de groep en ze houdt van een gezellige lach op tijd. Het internaat is haar veel te muf en te dor, maar ze laat het niet aan haar hart komen. Ze probeert ook altijd iets te 'vieren' en dan vooral met miswijn. Miek bewondert ze eigenlijk omdat ze zoveel durft en omdat ze die tirannieke keukenstraffen van Catharina niet uitdoet, maar zelfs uitbreekt...!

ILKE is de minst opvallende van de groep, maar komt tot algemene verrassing met de schuilplaats voor Miek aanzetten, omdat ze toevallig die gasten van Snake kent. Later krijgt ze er een beetje spijt over, maar ja... Verder is ze keurig en probeert ze de nonnen niet te veel in hun vaarwater te zitten, tot de grens bereikt is natuurlijk...

ZUSTER CATHARINA is een felle voorstandster van orde, tucht en discipline en op dat vlak wil ze dat haar internaat uitblinkt. Samen met mère superieure, het Kanon omwille van haar 'omvang', houdt ze een strenge hand boven al die ontluikende tienermeisjes opdat ze niet zouden toegeven aan die bekoringen van de Wereld Rondom.

ZUSTER HILDEGARDE is wat menselijker en vooral soepeler in de omgang met de tieners, maar ze mist de kordaatheid en de zelfzekerheid om tegen zuster Catharina in te gaan. Ze vindt dit wel jammer, maar ja...

ZUSTER HELENA dweept met fysieke fitheid en soepelheid en 'rechte ruggen', maar na één les in het H. Graf ondervindt ze al dat de jeugd qua ruggen deerlijk misvormd is en dat er héél wat werk is... Qua methode in haar lessen komt ze soms nogal 'jong' over en verwacht ze 14-jarigen soms met lagere school-kinderen of zelfs kleuters en dat is natuurlijk vragen om 'subversieve activiteiten' van de tieners...

JAKE THE BASE droomt van een carrière als rockzanger en schrijver van liedjesteksten, maar hij ontstijgt nauwelijks de karamellenverzen van de smartlap; tegenover Miek heeft hij een felle vlam laten opflakkeren, maar ze blijft jammer genoeg voor hem onbeantwoord. Wanhopig wil hij op alle mogelijke manieren een goeie indruk maken op Miek, maar die mislukken dus elke keer en hij komt erg onhandig over... Drugs zijn voor hem een noodzakelijk kwaad als rocker maar door

Miek drugs te geven beseft hij niet dat hij ze op het 'slechte pad' dreigt te brengen...

STICKY NICKY is de meest getalenteerde van de groep Snake en ze weet het. Elke keer als Jake weer begint te 'zweven' is zij de realistische en laat hem weer 'landen', ook al is het pijnlijk of vernederend. Ze doorziet het probleem van Miek heel goed en weet niet zo direct hoe eraan te verhelpen; zeker niet wat Jake ermee doet...

DIZZY LIZZY is er pas bijgekomen en valt niet zo op. Ze heeft één ambitie: op school goeie cijfers halen en daarom is ze altijd voor toetsen aan het studeren. Qua drugs heeft ze een gezonde idee want ze vindt het een smeerlapperij: puur gezond verstand...

KUISVROUW INGE vindt van zichzelf dat ze een harde werkster is, maar soms overdrijft ze daarin. Ze kan ze niet uitstaan omdat die alles zo vuil maakt, maar eigenlijk is ze er niet zo erg kwaad op omdat ze er ook wel mee kan babbelen. Inge houdt van geregeld werk én van haar 'koffietje' op tijd in de cafetaria; een echte kuisvrouw dus die toch van moderne muziek houdt en ervan op de hoogte is.

MOEDER VAN MIEK is een harde vrouw; het leven is voor haar een kwelling: haar vent vindt ze maar niks, een dweil en haar dochter is volgens haar een koppig, zelfingenomen kind waar niks aan te doen is; zelfs met agressieve buien... Ze dumpt Miek dus maar bij de nonnen om ervan af te zijn... Een vrouw die haar gebrek aan energie of ruggegraat compenseert met een té koele, afstandelijke benadering van haar dochter... tot de ultieme weigering zelfs wanneer Miek haar op 't einde opbelt met een wanhoopskreet... dan nog laat ze haar dochter letterlijk en figuurlijk in de kou staan... Zo drijft ze haar op het pad waar ze in die radio-uitzending zo bang van was: in de goot... als een junkie...!

Figuren als de Verteller zijn 'verbindingsfiguren', ook de Nieuwslezer, die heel neutraal het verhaal vertellen.

Sommige figuren kunnen ook door jongens gespeeld worden; mits minieme tekstaanpassingen is dit zeker mogelijk.

KORTE INHOUD

Miek is een vrijgevochten meisje waar men thuis uiteindelijk niet meer mee overweg kan. Daarom wordt ze in een streng 'nonnen-internaat' geplaatst; voor Miek is dit 'Het Einde' oftewel 'De Hel'! Ze kon al niet met Het Gezag overweg en zeker niet als Het nonnenkleren draagt!

Binnen de kortste keren heeft ze dan ook serieuze moeilijkheden met de directie en vooral met Zuster Catharina en dit levert haar dan uiteindelijk een zware keukenarbeid op!

Miek vlucht weg uit het internaat en via een klasvriendin kan ze (voorlopig?) terecht bij een beginnende popgroep Snake die in een leegstaand huis van een oom kunnen 'repeteren'.

Aanvankelijk vindt ze het daar o.k. tot ze van Jake mag 'proeven' van een heel speciaal tablet waarmee ze zich 'direct veel beter zal voelen'...

De drugs loeren... en dat is dan ook de reden waarom ze er uiteindelijk uittrekt: waar moet ze nu heen?

In het internaat kan niet meer en nadat haar ma over de radio naar aanleiding van haar opsporing door de politie een vernietigend oordeel had uitgesproken, voelt ze zich helemaal alleen...

Nog eens zo'n pilletje vragen...?

Snake raakt hierdoor in een ruzie en Miek loopt er weg met een vol zakje pillen... Nu is ze alleen tegen De Stad...

Een telefooncel... Zal ze bellen naar huis...?

Als ze dit uiteindelijk doet en er geen antwoord komt... zakt ze weg. Alleen de drugs heeft ze nog...

Zal ze het slikken...? Alles... ze kan 'eruit stappen' als ze nu wil...

(Als decor zien we in kant jardin een min of meer nagebouwde jongerenkamer in een internaat. Het ligt er 'gezellig rommelig' bij.

Tegen een muur kan één poster hangen van een muziekgroep of een concert of zoiets, maar niet té overdreven 'wild' qua stijl of vormgeving.

Vooraan, half diagonaal, staat een ligbed en daarin slaapt een meisje, Miek Hoffman, het belangrijkste personage in dit verhaal.

Mimisch spelen van een nachtmerrie.

Qua belichting een gesluisde belichting die een doorbrekende ochtend suggereert (pastelgeel of mosterdgeel). Miek woelt en trapt wild haar dekbed weg.)

MIEK : Née... ik heb dat niet gedaan...! ... ROOS! Roos...
haal me hier uit... Ik word gek van die nonnen...! ...
IK MOET HIER WEG!

(Haar wekker loopt af en ze mept hem uit. Woelt nog wat na en krabt zich in de haren; kijkt dan verbaasd - slaapdrongen rond. Miek schrikt wakker en kijkt verschrikt-verbaasd rond; krabt zich even in de haren en schoffelt dan half uit bed.)

MIEK : Roos?

(Een tweede meisje komt op; vanachter een scherm of zijgordijn. Ze is druk bezig zich klaar te maken.)

ROOS : Ook een goeiemorgen!

MIEK : Hoe laat is het?

ROOS : Over een half uur moeten we in de refter zijn...

MIEK : Waarom maak je me dan niet op tijd wakker?

ROOS : Ik ben nog te jong om te sterven...

MIEK : *(Is nog te slaperig om hierop te reageren; kijkt dan mijmerend in de zaal; klinkt nu als bij een 'biecht')*
Ik heb weer gedroomd...

ROOS : Weer over...?

MIEK : Ja...

ROOS : Je moet je eens laten nakijken...

MIEK : Ik moet hier wèg! Dàt is 't...!

ROOS : Dan vraagt 'de Egel' van 't secretariaat een grondige reden en die heb jij niet!

MIEK : Dan zeg ik vlakaf dat ik 'nonnenzot' ben!

ROOS : Steek je kop eens onder koud water: je hebt het nodig...!

MIEK : Ik STIK hier!

ROOS : Maar je weet niet wat je zegt, Miek!

MIEK : Elke keer als ik m'n ogen dichtdoe doemt er zo 'n reusachtige non voor me op... een King-Kong-non!

ROOS : Wil je liever met de kuisvrouw, Inge, alle kamers stofzuigen en dweilen...? Je weet toch hoe die over onze klas denkt...?

MIEK : Inge klaagt altijd! Die is besmet door al die nonnen hier! Over onze klas klaagt iedereen omdat IK erin zit... Als ik hier vertrek, laten ze 3 H wel met rust...

ROOS : En IK dan? Tel IK dan niet meer mee?

MIEK : Rooske... we gaan nu niet 'zeperig' beginnen doen...!

ROOS : Wablief? Noem jij onze 'vriendschap'... ZEEP?

MIEK : Ik heb een douche nodig...

(Miek staat op en neemt een handdoek en washandje en sloft naar achteraan in het decor en verdwijnt achter een zijgordijn. Roos kijkt haar onbegrijpend na; haalt dan fluks haar schouders op en controleert of ze alles wat ze nu nodig heeft bij zich heeft en roept in de richting van het gordijn waarachter Miek verdwenen is. Miek antwoordt vanachter dit gordijn.)

ROOS : Moet ik in de refter een plaats vrij houden voor jou?

MIEK : Ik ga niet eten!

ROOS : Aan de vetplant...? Of aan de twee cactussen?

MIEK : NEE...! IK HEB GEEN HONGER...!

ROOS : Tot over een tiental minuutjes...

(Roos is net af of Miek werpt haar van achter het gordijn een nat washandje toe.)

(Belichtingsverandering: *de belichting concentreert zich nu in één bundel licht op het bed van Miek. Na haar douche komt ze, aangekleed, op het bed zitten. Spreekt nu tegen de zaal.)*

MIEK : Waarom is Roos altijd zo brààf? Zo... 'nonnig'? Ik snap niet hoe iemand Nirvana graag kan horen en tegelijk zo... seutig kan doen... pfftt... Ik mis Nirvana... Ik mis MUZIEK! Ik mis... de Punker...en de Cisse... Zelfs Marie-Claire van de beenhouwer...!
... Ik mis... MEZELF...! Shit...

(Belichting dimt tot even black-out. Eventueel kan als overgangsmuziek een fragment uit een liedje van Nirvana gespeeld worden. Tijdens die overgangsmuziek of belichtingsverandering tot black-out blijft Miek op dezelfde plaats zitten en stopt langzaam boeken in een boekentas of draagtas.

Na enkele seconden komt de Verteller op.

Die wandelt rond de ruimte die haar kamer voorstelt en gaat ernaast op een stoel of blok zitten; kijkt naar de zaal en vertelt...)

VERTELLER : Zo gaat het nu bijna elke dag... Miek verdiepte zich in voodoo-tovenarij... Ze maakte een soort popjes van zeep en prikte er naalden in terwijl ze zich op de nonnen concentreerde... Maar het mislukte... Een PMS-

psychologe werd erbij gehaald, want de nonnen hadden natuurlijk ook al lang in de gaten dat haar gedrag toch niet zo 'katholiek' was... Die PMS-mevrouw had twee stoelen nodig om haar hele lijf neer te takelen...

MIEK : Ze deed me denken aan die vetplant in de refter... Maar volgens haar ben ik... wacht, ik heb het hier nog ergens... *(Haalt uit haar portefeuille twee bladen papier: een officieel PMS-blad en een blad met een inktvlek... naast die twee bladen komt ook een familiefoto mee uit de portefeuille gevallen.)* "Een puber die via rebels gedrag zoekt naar zelf-affirmatie..." Als ik eens veel tijd heb, zal ik dat eens opzoeken in een woordenboek...

VERTELLER : De hele test viel niet zo goed mee... Zelfs de Beroemde Test met De Inktvlek werd een flop: toen Miek moest zeggen wat ze 'erin zag', antwoordde ze:

MIEK : "Een patat op een stokske..."

VERTELLER : De PMS-psychologe hees zichzelf weer van de twee stoelen en verdween. Miek heeft haar nooit meer teruggezien.

MIEK : z'Is misschien zo'n geleerde verhandeling over m'n 'patat' aan het schrijven...

(Korte pauze. Miek neemt de familiefoto en ze verbittert.)

MIEK : Maar daarmee ben ik hier nog niet weg! 'k Vergeef het ons ma nooit dat ze mij hier bij de nonnen heeft gedropt!

VERTELLER : Je pà was er toch ook mee akkoord?

MIEK : Onze pà...? Da's een VIJG! Zo lang ik hem ken, ligt hij onder hare sloef te spartelen! Ze had nog maar pas gezegd dat ze mij hier zou willen 'plaatsen' of hij reed de auto al uit de garage...!

VERTELLER : Je was thuis niet gemakkelijk, Miek. Daar moet je eerlijk in zijn... Je was ook al uit het College gezet...

MIEK : He-ho. 't Is precies of ik hier een 'non' hoor praten.

VERTELLER : We moeten je verhaal toch volledig vertellen? *(Doelend op publiek nu)* Als ze alles over jou weten, begrijpen ze je misschien beter... en misschien... zullen ze jou nog 'sympathiek' beginnen vinden...

MIEK : Ja, precies of ik hier een fanclub ga stichten! Jij doet precies of 't hier een soort... 'Tien om te Zien' is...

VERTELLER : Jij wilt altijd alles alléén oplossen, he...? D'r zal wel eens een moment komen dat je iemand nodig hebt...

MIEK : Jij kan verschrikkelijk goed een non imiteren, weet je dat...?

(Verteller af. Miek kijkt haar laatdunkend na en mept haar laatste boek in de boekentas. Zuster Catharina komt in de kamer en reageert verbaasd-berispnd op het feit dat Miek daar nog zit.)

ZUSTER CATHARINA : Miek Hoffman! Waarom ben jij niet in refter?

MIEK : Geen honger...

ZUSTER CATHARINA : ZUSTER!

MIEK : Geen honger, ZUSTER...!

ZUSTER CATHARINA : Je moet eten! Het ontbijt is de belangrijkste maaltijd van de dag. Vooruit...!

MIEK : Een gezond ontbijt, ja! Maar die hele zwabbergelei die je hier krijgt, staat stijf van de suiker...!

ZUSTER CATHARINA : Miek Hoffman, naar de refter! NU!

MIEK : Betaal jij de tandarts als die al die gaten in mijn tanden moet vullen?

(Miek stapt kwaad de kamer uit. Zuster Catharina kijkt haar na en schouwt de hele kamer en reageert er ontsteld op. Ze begint het bed wat op te maken en vindt een nogal opvallend tijdschrift (muziek of zo) met nogal opzichtige foto's op het cover en enkele cd-boekjes die ze even leest en dan laat vallen. Met stijgende ontzetting bladert ze het tijdschrift door.)

ZUSTER CATHARINA : Wat is dat hier...? Da's 'n... 'n... SCHANDE! Godlievenheer...! Hoe krijgt ze dat hier binnen...? Miek Hoffman... ik vrees dat je nu écht problemen zal krijgen!

(Een tweed non komt in de kamer; zuster Hildegarde. Neemt het tijdschrift en reageert bijna op dezelfde manier als Catharina; maar met meer 'nieuwsgierigheid'.)

ZUSTER HILDEGARDE : Godlievenheer... al die mannen staan hier zo...

ZUSTER CATHARINA : Ik zou graag weten hoe ze dat hier binnen heeft kunnen smokkelen...

ZUSTER HILDEGARDE : Ja... da's nogal durven he...? Wat vindt ze daar nu schoon aan?

ZUSTER CATHARINA : *(Neemt een aantal strafkaartjes uit haar vestzakje)* Hiervoor krijgt ze VIJF AANMERKINGEN...! Eén voor orde... voor beleefdheid... voor gebrek aan respect... voor ongehoorzaamheid... én één voor... 'smokkel'...!

ZUSTER HILDEGARDE : Eh... ik kan me niet herinneren, zuster, dat we in onze leefregels de leerlingen verbieden om te... 'smokkelen'...

ZUSTER CATHARINA : Dan komt die regel erbij! Vanaf NU...!

ZUSTER HILDEGARDE : Vijf strafbriefjes... da's een màànd zwaar keukenwerk!

ZUSTER CATHARINA : Heb jij daar problemen mee?

ZUSTER HILDEGARDE : In de keuken is 't altijd zo vettig! Je weet toch nog wat er verleden week met onze kok is gebeurd.

ZUSTER CATHARINA : Dàt was zijn eigen schuld: als je ziet dat de vloer blinkt van het vet, ga je niet met een volle ketel hete soep naar de kelder? A propos, wanneer komt hij eigenlijk terug?

ZUSTER HILDEGARDE : Dat weet ik niet... Heel zijn gezicht... precies 'n... nee, 'k mag 't niet zeggen, maar... 't is vreselijk om te zien... nog érgér dan 't gezicht van pater Damiaan toen die stierf... Zoiets kan Miek niet aan, zuster!!!

ZUSTER CATHARINA : *(neemt tijdschrift in haar hand)* DIT is als KANKER, zuster! Het maakt de geest van de andere meisjes ZIEK! Miek is de rotte appel en die moet eruit!

ZUSTER HILDEGARDE : Recht naar 't vet van de keuken!

ZUSTER CATHARINA : Juist! Dààr kan ze zoveel 'slippertjes' maken als ze wil...! *(fijn lachje)*

ZUSTER HILDEGARDE : En als mère superieure haar wilt buiten zetten?

ZUSTER CATHARINA : Miek Hoffman blijft hier! Dat hebben we samen met de ouders zo afgesproken...

ZUSTER HILDEGARDE : Ik begrijp die mensen niet...

ZUSTER CATHARINA : Oh nee...? Als Miek MIJN dochter moest zijn...

ZUSTER HILDEGARDE : Maar dààr heeft Onzelievenheer een stokje voor gestoken, is 't niet zuster...?

ZUSTER CATHARINA : *(Kijkt even ernstig Zuster Hildegarde aan en schuddebolt.)* Soms begrijp ik van jou nog minder dan van die pubers...!

(Belichtingsverandering: *lichten dimmen tot korte black-out.*

De twee zusters gaan af en de leerlingen komen op. In het decor is een ruimte die een 'ontspanningslokaal'

voor de leerlingen suggereert; de leerlingen zitten er neer en enkelen beginnen te schaken of een ander gezelschapsspel te spelen... (wel een dat vlug op te ruimen is bij een decorwissel))

JESSE : Ik zwéér 't op 't hoofd van mijn hamster Oscar dat 't wààr is!

ROOS : Zuster Catharina is... kààl? Dàt moet een ongelooflijk gezicht zijn!

JESSE : Als ze zo precies in 't licht van haar kamer stond ... heel dat geval blonk als...

LIEN : Een biljartbal!

JESSE : Een extra-large! ZO'n kop heeft die!

ROOS : 'k Heb altijd gedacht dat die nonnen geen échte mensen waren!

LIEN : Mars-vrouwen!

TREES : (*imiteert reclameliedje van 'Lion' - liflafjes*)
Wild Things...!

ROOS : Zouden ze allemaal kaal zijn?

JESSE : Stel je voor: als al die nonnen bij mekaar staan met hun kale knikkers...

LIEN : Dan kan je 'r snooker mee spelen!

JESSE : Yeah! Eerste stoot: mèrè superieure in de linkse hoek!

ROOS : Zouden die ook pyjama's of nachtrokken dragen...?

JESSE : Of zou 't ook... 'puur natuur' zijn...?

LIEN : Jezus-Maria-Jozef... Jesse... wat 'n vieze hersenkronkels heb jij daar, meisje? Ga dàt maar vlug biechten!

JESSE : Wat is er nu verkeerd aan 'blote flikker'... Ik zal wel te voet naar Scherpenheuvel gaan...

LIEN : Scherpenheuvel...? Minstens naar Lourdes... naar Compostela...!

LOTTE : Eigenlijk moet je al die nonnen bewonderen...

JESSE : (*tegen Lien*) Over 'vieze hersenkronkels' gesproken: daar zit er één: live!

LOTTE : In deze tijd met die kleren rondlopen en zo 'n leven leiden... Je moet 't maar doen, zeg ik...!

TREES : Da's omdat ze allemaal kierewiet zijn! Heb je die hun ogen al eens gezien? Die kijken allemaal zo... wezenloos...

JESSE : Ze zijn allemaal... 'high'...!

LIEN : 'k Vond al dat die hosties de laatste tijd zo'n 'rare smaak' hadden!

JESSE : (*imiteert Engels-Jamaicaans accent*) Yeah, man! Good stuff, man...!

(Korte pauze)

ILKE : Ik was ook kaal toen ik geboren werd...

(*Iedereen kijkt even verwonderd naar Ilke omdat iedereen aan die kale nonnen met drug-hosties zat te denken.*)

ILKE : Ja, wat is 't nu weer? Wat heb ik nu weer miszegd?

TREES : Niks, Ilke... maar da's toch iedereen? Toen ik 'n Smurf van twee jaar was had ik allemaal pluisjes op m'n kop! 't Was precies of ze hadden mij twee uur in de microgolf gestoken!

ILKE : En dan? Moet ik me nu beter voelen, of wat?

TREES : Ho ho... cool it, O.K.?

LOTTE : 'k Heb daarstraks Miek gezien. Die droop letterlijk van dat vies vet! Ze zegt dat je met ski's door de keuken kan glijden...

JESSE : (*imiteert presentator-commentator*) Wow... jà, daar komt ze aan, luisteraars en kijkers... Miek Hoffman ligt serieus aan de leiding in de Grote Slalom tussen de Soepotten en de Zwabbergelei en de Dampende Varkenspoten-schotels...!

LIEN : 'k Snap niet hoe ze 't volhoudt! IK had 't al lang opgegeven!

TREES : Ze riskeert ook wel veel! 'k Vond het wel kei-stom van haar om zo 'n boekje in haar kamer te verstoppen!

JESSE : 'k Had dat gezicht van die nonnen eens willen zien...

LIEN : Woeps... TILT!

ROOS : Als ze uit die rot-keuken komt, wil ik haar helpen hier buiten te geraken...!

TREES : Wat...? Wil ze hier...? Die is ziek!

ILKE : Waar wilt ze naartoe? Naar huis...?

LOTTE : Nee... haar ma is nog erger dan 'n non... heeft ze 's gezegd... maar 'k vind het kei-nijg dat ze dat wilt doen!

TREES : Dat lukt toch nooit, Lotte...!

LIEN : Maar Trees toch, ben jij dat godsvruchtig lied op bladzijde 134 van je 'Gezangenboek' al vergeten? (*Lien staat op en gaat opzij van de groep staan als een koorleidster en zingt:*)
"Geloof verzet de bergen... met Geloof red je jezelf..."

ROOS : Als Miek nu eens zou begrijpen dat ze 't zichzelf zo moeilijk maakt...

TREES : Rooske, jij klinkt als onze pa in volle midlife-crisis!

LOTTE : Right! Niet zuchten, niet puffen: ACTIE...!

JESSE : Yes! Over 'actie' gesproken: kijk eens wat IK hier heb binnen gesmokkeld?

ROOS : Een brief...

JESSE : Van de Tom!

LIEN : Tom...? Verleden week was 't de Kenny...

JESSE : Ja zeg, afwisseling doet eten!

ILKE : Allemaal dikke 'stoef'!

TREES : (*tegen Ilke*) Snottebel, slik je snot in en luister: je kan misschien nog iets leren... (*tegen Jesse*) Vertel... met àlle details...

JESSE : Tom of Kenny... ik kan niet kiezen...

TREES : Dus: je probeert ze eerst eens allemaal... Da's bijna zoals die Goelen op de BRTN. (*imiteert de presentator*) Jongen, U Vrijt Toch Ook?

JESSE : Trees...!

TREES : Klinkt wel 'sappig', hm?

LOTTE : Als IK eens lief wil zijn tegen een gast, kijken ze me aan alsof ik AIDS heb!

ILKE : De enige jongen die 'n vlam voor mij had, was 'n rosse met twee konijnetanden en oren die flapperden als ik zijn naam zei...

TREES : Toch niet Jean-Polleke uit de Kapellekensweg?

ILKE : Ken jij die ook...?

TREES : IK ben de 'oorzaak' van die flaporen...

ROOS : Da's ook sadistisch!

TREES : (*tegen Ilke*) O.K. We sturen de Jean-Pol naar Roos! Wat heb je tegen die windhaan gezegd?

ILKE : Dat 'm over tien jaar eens moest terug komen...

TREES : Néé! Tegen zo'n gasten moet je kordaat zijn... Nu zit hij waarschijnlijk elke dag 'n streepje te trekken tot die tien jaar om zijn... wat wil jij zeggen als 'm daar over tien jaar terug staat?

ILKE : Bwah... daartegen heeft Roos 'm al ingepalmd...

JESSE : (*Heeft de brief van Tom gelezen en zucht luid*) Aahh...

LIEN : Wow... 'k zie de vlammen al uit die brief slaan...!

JESSE : (*plechtig*) Vrienden... dierbare vrienden, ik vind het zo verschrikkelijk kei-nijg dat ik dit gelukkige moment met jullie mag delen: Tom en ik zijn officieel verloofd!

(*Algemene verbijstering; iedereen kijkt Jesse aan alsof ze een dodelijke ziekte heeft.*)

LOTTE : Jesse, meisje... ga zitten... kom... wil je iets drinken?

JESSE : Ja! Wijn... champagne... laat de kurken knallen!